

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 17 grudnia 2013 r.

w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki do rozporządzeń (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenia (WE) nr 2074/2005 – (Druk Nr SANCO/10667/2012, D023049/06 oraz druk Nr SANCO/12325/2013 Rev.1, D029861/03) oraz skutków prawnych i socjalnych dla polskiego rolnictwa oraz zawodu lekarza weterynarii.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 3 i 5 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 roku o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t.j. Dz. U . z 2009 r. Nr 93 poz. 767), posiadając umocowanie prawne do reprezentowania i ochrony zawodu lekarza weterynarii oraz zajmowania stanowiska w sprawach polityki państwa w zakresie weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego jak również, do opiniowania projektów ustaw i innych aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, ochrony środowiska i wykonywania zawodu lekarza weterynarii bądź występowania o ich wydanie; po wnikliwej analizie Projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 853/2004 , (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenia (WE) Nr 2073/2004 (Druk Nr SANCO/10667/2012, D023049/06 oraz druk Nr SANCO/12325/2013 Rev.1, D029861/03) Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, zważywszy, iż:

1. Podstawą do projektu zmian w *Pakiecie Higienicznym* jest opinia naukowa EFSA z dnia 3 października 2011 r. dotycząca zagrożeń dla zdrowia publicznego, które powinny być przedmiotem inspekcji mięsa *Scientific Opinion on the public health hazards to be covered by inspection of meat (swine)*, wskazująca, iż lekarz weterynarii badający poubojowo techniką omacywania i nacinania może być źródłem kontaminacji tusz wieprzowych.
Jednocześnie należy podkreślić, iż ocena zasadności zmiany metodyki badania *post mortem* środowiska naukowego jest w dużej mierze odmienna, czego przykładem jest Zewnętrzny raport naukowy *Contribution of meat inspection to animal health surveillance (2012:EN:322)*- wykonany na zlecenie EFSY, mówiący jednoznacznie, że samo wizualne badanie poubojowe nie gwarantuje wykrycia wielu groźnych chorób, w tym zoonoz. Nadmienić należy, iż wskazywanie na lekarza weterynarii jako potencjalnego źródła kontaminacji mięsa przy jednoczesnym braku odniesienia do personelu rzeźni w tożsamym zakresie wskazuje na wybiórczy i tendencyjny charakter opinii.
2. Informacja o łańcuchu żywnościowym (FCI) - z uwagi na deklaracyjny charakter danych zawartych w dokumencie, umieszczanych przez podmioty utrzymujące zwierzęta w celu pozyskania z nich tkanek jadalnych, są, co pokazują działania kontrolne prowadzone przez urzędowych lekarzy weterynarii, w dużej części niewiarygodne. Wobec powyższego, FCI może być wyłącznie narzędziem pomocniczym dla urzędowego lekarza weterynarii prowadzącego badanie przed i

poubojowe, nie zaś jedyną podstawą do kwalifikacji zdrowotnej mięsa. Decyzja o przydatności do spożycia przez ludzi powinna być podejmowana wyłącznie przez lekarza weterynarii w oparciu o jak największą ilość dostępnych informacji oraz technik diagnostycznych w następstwie przeprowadzonego pełnego badania przed i poubojowego. Ograniczanie prawne technik diagnostycznych jest z punktu widzenia interesu zdrowia konsumenta niezrozumiałe oraz szkodliwe, tym bardziej, iż użycie techniki badania metodą palpacyjną oraz nacinania jest uzależnione w dużej mierze od danych zawartych w FCI. Należy podkreślić, iż rzetelność i poprawność danych zawartych w łańcuchu żywnościowym jest obecnie niemożliwa do zweryfikowania.

3. Zwiększenie roli FCI implikuje przesunięcie odpowiedzialności karnej oraz cywilnej, jak również zaangażowania finansowego na producenta trzody chlewnej. W przypadku państw członkowskich o skomasowanej strukturze stad proponowany system nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych w perspektywie wielu lat może być skutecznym, przy uwzględnieniu zmiany osoby certyfikującej FCI na niezależnego od posiadacza zwierząt urzędowego lekarza weterynarii. Jednakże w przypadku krajów członkowskich o rozdrobnionej strukturze stad z przewagą gospodarstw rodzinnych rolników indywidualnych, czego przykładem jest Polska, proponowane zmiany spowodują zapaść finansową a w konsekwencji likwidację tych gospodarstw.
4. W następstwie wprowadzonych zmian w pakiecie higienicznym powstaną dwa standardy żywności pochodzenia zwierzęcego – mięso badane techniką wizualną przeznaczone na rynek krajów UE oraz badane wszystkimi dostępnymi metodami mięso przeznaczone na rynki krajów trzecich: Rosja , USA, Japonia etc. W następstwie powyższych zmian pojawia się uzasadniona obawa, iż kraje o restrykcyjnym podejściu do egzekwowania wymagań weterynaryjnych mogą wykorzystać daną sytuację jako pretekst do zablokowania importu żywności do danego kraju. Mając na uwadze procentowy udział przychodów z wymiany handlowej żywności w ogólnej wartości produktu krajowego brutto, powyższe zmiany prawa mogą mieć znaczący wpływ na uwarunkowania makroekonomiczne krajów członkowskich.
5. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności PE wносиła 2 października 2013 r. o odrzuceniu projektu zmian do rozporządzenia , podkreślając zagrożenie dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego, w szczególności:
 - A. mając na uwadze, że w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004, w szczególności w jego art. 4 i 5, określono ogólne zasady kontroli urzędowych, wprowadzono wymóg uwzględnienia w kontrolach urzędowych weryfikacji stałej zgodności z przepisami Unii dotyczącymi np. higieny, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz dobrostanu zwierząt, a także wyjaśniono, że urzędowy lekarz weterynarii jest odpowiedzialny za ocenę, czy mięso nadaje się do spożycia przez ludzi, oraz za opatrzenie go znakiem jakości zdrowotnej;

- B. mając ponadto na uwadze, że w motywie 6 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 przewidziano, iż rodzaj i nasilenie urzędowych kontroli powinny zależeć od oceny zagrożenia dla zdrowia publicznego, od oceny zdrowia i dobrostanu zwierząt, a w stosownych przypadkach od rodzaju i wydajności stosowanej technologii oraz od danego podmiotu działającego na rynku spożywczym;
- C. mając na uwadze, że w rozdziale I sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 stwierdzono, iż „urzędowy lekarz weterynarii ma weryfikować stałe przestrzeganie przez podmioty działające na rynku spożywczym ich własnych procedur” oraz sprawdzać, czy „procedury stosowane przez dane podmioty gwarantują”, że mięso „nie zawiera patofizjologicznych anomalii lub zmian”; mając na uwadze, że w załączniku I sekcja I rozdział II część D pkt 2 podano, iż „należy przeprowadzić dodatkowe badania, takie jak badanie dotykowe i nacięcia [...], ilekroć zostaną uznane za konieczne”;
- D. mając na uwadze, że art. 17 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego ogólne zasady prawa żywnościowego stanowi: „Państwa członkowskie wprowadzają w życie prawo żywnościowe oraz monitorują i kontrolują przestrzeganie przez podmioty działające na rynku spożywczym odpowiednich wymogów prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji”;
- E. mając na uwadze, że w art. 2 pkt 3 ust. 2 projektu rozporządzenia (zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, sekcja IV rozdział IV część B pkt 1 i 2) Komisja proponuje wyłącznie, by zezwolić na stosowanie procedur polegających na wykonaniu nacięć i badania dotykowego, gdy „dane epidemiologiczne lub inne dane pochodzące z
1. gospodarstwa pochodzenia zwierząt, informacje dotyczące łańcucha żywnościowego lub wyniki badania przedubojowego lub poubojowe wykrycie wzrokowe istotnych anomalii
 2. wskazują na istnienie możliwych zagrożeń dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub dobrostanu zwierząt”;
- F. mając na uwadze, że wysoka przepustowość dużych ubojni wynosi ponad 500 świń na godzinę, w związku z czym proponowanie zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 mogą doprowadzić do sytuacji, w której:
- potencjalne zagrożenia dla zdrowia ludzkiego mogą nie zostać wykryte, a mięso nienadające się do spożycia przez ludzi może zostać wprowadzone do łańcucha żywnościowego,
 - takie anomalie, jak ropnie czy guzy, mogą nie zostać wykryte, a chociaż anomalie takie nie stanowią zagrożenia z punktu widzenia bezpieczeństwa żywności, to jednak mogą one nie odpowiadać oczekiwaniom konsumentów co do jakości żywności,
 - naruszenia przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt mogą nie zostać wykryte, jeżeli narządy nie będą właściwie badane;

- może spaść prawdopodobieństwo wykrycia epizootii;
- G. mając na uwadze, że w art. 2 pkt 4 projektu rozporządzenia (zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, sekcja IV rozdział IX) Komisja proponuje ponadto nakazać właściwym organom, by sprawdzały, czy podmioty działające na rynku spożywczym właściwie wdrażają kryterium higieny procesu w odniesieniu do salmonelli w tuszach wieprzowych, przy czym sprawdzenie to może przybierać formę urzędowego pobierania próbek albo gromadzenia informacji o łącznej liczbie próbek oraz o liczbie próbek o dodatnim wyniku badania w kierunku salmonelli;
- H. mając na uwadze, że dodanie salmonelli do wykazu szczególnych zagrożeń może być tylko pierwszym krokiem, jednak pozostawienie właściwym organom swobody zdecydowania, że będą gromadzić informacje zamiast urzędowo pobierać próbki, może doprowadzić w praktyce do braku faktycznej kontroli funkcjonowania podmiotów działających na rynku spożywczym;
- I. **mając na uwadze, że lekarze weterynarii z różnych państw członkowskich obawiają się, iż jeśli projekt rozporządzenia zostanie przyjęty, to nie będą w stanie rzetelnie wykonywać swoich zadań;**
- J. **mając na uwadze, że dane statystyczne wykazują, iż już w dotychczasowych systemach kontroli znaczną liczbę zwierząt oraz części ciała zwierząt i narządów zwierzęcych uznaje się za nienadające się do spożycia przez ludzi;**
- K. **mając na uwadze, że w razie przyjęcia projektu rozporządzenia można się spodziewać wzrostu liczby niekontrolowanych i niesprawdzanych elementów;**
- L. mając na uwadze, że w ww. opinii z dnia 3 października 2011 r. EFSA wskazuje, iż „całościowy system zapewniania bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do tusz wieprzowych, obejmujący szereg środków zapobiegawczych i kontroli wykonywanych zarówno w gospodarstwach, jak i w ubojniach w sposób zintegrowany, to jedyny sposób na zapewnienie skutecznej kontroli głównych zagrożeń (*Salmonella* spp., *Yersinia enterocolitica*, *Toxoplasma gondii* i *Trichinella* spp.) w obszarze kontroli mięsa;
- M. **mając na uwadze, że EFSA zauważa również, że „od dziesięcioleci nie zaszły istotne zmiany w ogólnej koncepcji i kolejności wykonywania poszczególnych czynności w wysokoprzepustowych przemysłowych ubojniach świń (z wyjątkiem stosowanych urządzeń)”, „obecna koncepcja i kolejność wykonywania czynności jest podyktowana przede wszystkim chęcią ciągłego zwiększania tempa produkcji i przepustowości oraz obniżania kosztów, jednak jak dotąd ich konkretną konsekwencje mikrobiologiczne wydają się być ‘drugorzędnym’ kryterium”, „z punktu widzenia badania przedubojowego wysoka liczba świń przywożonych do uboju nie pozwala na należyte badanie kliniczne poszczególnych zwierząt”, a „gromadzone obecnie informacje dotyczące łańcucha żywnościowego nie obejmują wszystkich wskaźników pozwalających klasyfikować świnię pod kątem zagrożeń dla zdrowia publicznego”;**

- N. mając na uwadze, że w odniesieniu do dobrostanu zwierząt EFSA stwierdza, iż „informacje dotyczące nadzoru nad zdrowiem i dobrostanem świń są obecnie wykorzystywane w stopniu dalece niewystarczającym”, „skuteczność badania dobrostanu do celów wykrywania zagrożeń będzie generalnie wyższa w przypadku nadzoru w ubojniach w porównaniu z systemem zgłaszania takich przypadków przez rolników”, „korzystanie w ubojniach ze wskaźników dobrostanu to cenna metoda monitorowania dobrostanu zwierząt w gospodarstwach oraz w czasie transportu i czynności przedubojowych” oraz że „w razie przejścia z obecnego systemu na proponowany system kontroli mięsa wieprzowego (obejmujący wyłącznie ogłędziny) dojdzie do pewnego spadku wykrywalności”;
- O. mając na uwadze, że ogólnie rzecz biorąc, w opinii EFSA sugeruje się konieczność wprowadzenia szeregu środków;
- P. mając w związku z tym na uwadze, że zwykle zawężenie zadań urzędowych lekarzy weterynarii nie jest działaniem odpowiednim;
- Q. mając na uwadze w szczególności, że dla spełnienia wymogów rozporządzenia (WE) nr 854/2004 oraz właściwego monitorowania i kontrolowania podmiotów działających na rynku spożywczym zasadnicze znaczenie ma rutynowe stosowanie nacięć i badań dotykowych narządów przez urzędowych lekarzy weterynarii, a także należyte pobieranie próbek;
- R. mając na uwadze, że celem projektu rozporządzenia jest zmiana załączników do rozporządzenia (WE) nr 854/2004, mimo że Komisja przyjęła w dniu 6 maja 2013 r. ww. całościowy wniosek w sprawie kontroli urzędowych, obejmujący m.in. uchylenie rozporządzenia (WE) nr 854/2004;
- S. mając na uwadze, że właściwsze byłoby rozpatrzenie środków proponowanych w projekcie rozporządzenia w zwykłej procedurze ustawodawczej, co dałoby współprawodawcom możliwość odpowiedniego przeanalizowania ich w świetle innych środków zawartych we wniosku;

W konkluzji rezolucji nr B7-0438/2013 z dnia 2 października 2013 r. Komisja ENVI:

- sprzeciwia się przyjęciu projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki do rozporządzeń (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, (WE) 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady i (WE) nr 2074/2005;
- uważa, że projekt rozporządzenia Komisji nie jest zgodny z celem i treścią aktu podstawowego;
- jest zdania, że środki zaproponowane w projekcie rozporządzenia Komisji należy w pierwszej kolejności rozpatrzyć w kontekście ww. wniosku Komisji z dnia 6 maja 2013 r. w sprawie kontroli urzędowych, zanim zostaną podjęte szczególne środki dotyczące ograniczenia zadań kontrolnych wykonywanych przez urzędowych lekarzy weterynarii;

- zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.
6. Zarząd FVE w sposób niereprezentatywny dla pogłębiania idei bezpieczeństwa zdrowia publicznego oraz wbrew interesom środowiska lekarzy weterynarii krajów zrzeszonych w Stanowisku podjętym w dniu 2 października 2013 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki do rozporządzeń (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenia (WE) nr 2074/2005 poparł projekt zmian w rozporządzeniach, o których mowa powyżej oraz w powyższym sporze poparł Komisję Europejską przeciwko rezolucji Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa żywności (ENVI), podkreślając, iż FCI jest fundamentem nowoczesnej urzędowej kontroli żywności pochodzenia zwierzęcego.
 7. W dniu 26 października 2013 r. została powołana do życia grupa Visegrad VET Plus, zrzeszająca organizacje samorządowe lekarzy weterynarii z 9 krajów: Czechy, Słowacja, Węgry, Polska, Słowenia, Chorwacja, Serbia, Rumunia oraz Macedonia, która wśród głównych celów programowych wskazała swój aktywny w dyskusji publicznej na temat zmian prawa wspólnotowego w zakresie badania mięsa oraz podkreśliła realne zagrożenie dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego, jakie proponowane przez Komisję Europejską zmiany niosą ze sobą.

wyraża następujące stanowisko:

1. Obecnie funkcjonujący system nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych oraz kwalifikowania mięsa pod względem jakości zdrowotnej jest systemem sprawdzonym; gwarantującym bezpieczeństwo zdrowia publicznego, obecny system był doskonalony wiele lat, bazując na aktualnej wiedzy naukowej,
2. Filarem nowoczesnej urzędowej kontroli żywności jest lekarz weterynarii posiadający stosowne wykształcenie oraz doświadczenie, co znajduje potwierdzenie w Rezolucjach Zgromadzenia Ogólnego OIE Nr 34/2011 oraz Nr 32/2012, uznających służby weterynaryjne za „Światowe Dobro Publiczne”
3. Wejście w życie zmian zawartych w projekcie rozporządzenia, o którym mowa na wstępie, z uwagi na naturalne mechanizmy konkurencyjności, wymuszać będzie konieczność urzędowego uznania gospodarstw za stosujące kontrolowane warunki utrzymania zwierząt, co będzie implikować dodatkowe, znaczne obciążenia finansowe hodowców zwierząt, w przypadku krajów o dużym rozdrobieniu gospodarstw z niewielką obsadą zwierząt nieproporcjonalnie duże nakłady środków finansowych w porównaniu do zysków doprowadzą do likwidacji znacznej części hodowli zwierząt.
4. Należy rozważyć możliwość delegowania certyfikacji FCI na niezależną osobę trzecią, posiadającą uprawnienia urzędowego lekarza weterynarii.

5. Rozdrobnienie gospodarstw skutkuje dużym zróżnicowaniem epidemiologicznym a tym samym FCI nie może być do końca miarodajna i stanowić dokumentu zastępującego rzetelne i szczegółowe badanie zwierzęcia przeznaczonego do konsumpcji przez ludzi, ponadto należy stworzyć system weryfikacji danych zawartych w łańcuchu żywnościowym w czasie rzeczywistym na rzeźni, co stanowi duże wyzwanie mając na uwadze, iż system IRZ nie funkcjonuje poprawnie do dzisiaj.
6. Utworzenie dwóch standardów jakości zdrowotnej żywności pochodzenia zwierzęcego doprowadzi do spadku konkurencyjności żywności wytworzonej we Wspólnocie Europejskiej na rynkach Krajów Trzecich.
7. Scedowanie odpowiedzialności za podjęcie decyzji o badaniu poubojowym techniką palpacyjną oraz za pomocą nacinania, na urzędowego lekarza weterynarii wymusi na nim konieczność każdorazowego uzasadniania podejmowanej decyzji administracyjnej, co będzie prowadziło do sytuacji konfliktowych z podmiotem prowadzącym rzeźnię; w przypadku, gdy wynik badania dodatkowego będzie ujemny istnieje obawa, że urzędowy lekarz weterynarii będzie musiał tłumaczyć się z podjętej decyzji jak również istnieje ryzyko regresu wobec skarbu państwa za spowodowanie zmniejszenia wartości handlowej naciętych półtuszy w wyniku badania poubojowego.
8. Istnieje pilna potrzeba włączenia do debaty publicznej środowiska naukowego, które poprzez autorytety z zakresu higieny środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego, po przeprowadzeniu gruntownej analizy ryzyka uwzględniającej strukturę stad zwierząt w Polsce, przypadki stwierdzanych jednostek chorobowych w kraju, w tym zoonoz, migrację zwierząt, liczbę i strukturę rzeźni w Polsce, ilość zwierząt poddawanych ubojowi, ilość ubojów z konieczności oraz ilość padnięć, przypadki nielegalnego stosowania produktów leczniczych weterynaryjnych oraz ich dostępność, rzetelność umieszczanych danych w FCI, strukturę rynku produkcji pasz, jakość zdrowotną pasz dostępną na rynku, odsetek urzędowych kontroli do ogólnej liczby podmiotów nadzorowanych w powyższym obszarze, realny wymiar systematycznej kontroli stanu zdrowia w każdym gospodarstwie w kraju ze szczególnym uwzględnieniem instytucji „prywatnego lekarza weterynarii, który sprawuje zwyczajową opiekę nad gospodarstwem pochodzenia”, o którym mowa w Załączniku II Sekcji III lit.h rozporządzenia (WE) Nr 853/2004 etc.; winno orzec, czy proponowane przez Komisję Europejską dostępne środki, uprawnienia organów urzędowej kontroli oraz zasadniczo sama metodyka badania przed i poubojowego oraz następczej kwalifikacji mięsa do spożycia przez ludzi gwarantuje pełną wykrywalność wszystkich zagrożeń dla zdrowia publicznego w tym obszarze.
9. Tak radykalna zmiana w systemie urzędowej kontroli winna być wprowadzona wyłącznie w dobrowolnej formie fakultatywnej dla zainteresowanych Krajów Członkowskich o niewielkim stopniu rozdrobnienia gospodarstw oraz dużej koncentracji produkcji zwierzęcej na niewielkim obszarze przy bardzo ograniczonej liczbie rzeźni, przy założeniu, iż proces urzędowej certyfikacji gospodarstw

utrzymujących zwierzęta w kontrolowanych warunkach dobiegł końca. Natomiast w przypadku Polski, jak i wielu krajów zrzeszonych w grupie Visegrad VET Plus, Komisja Europejska winna umożliwić **zastosowanie odstępstwa**, polegającego na utrzymaniu obecnego systemu nadzoru nad badaniem zwierząt rzeźnych. Wzmiankowana derogacja winna obejmować okres co najmniej 10 lat.

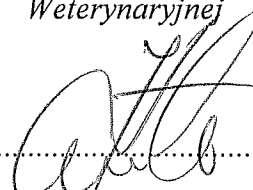
10. Jednocześnie we wskazanym okresie Komisja Europejska winna zapewnić źródło finansowania procesu certyfikacji gospodarstw utrzymujących zwierzęta przeznaczonych do konsumpcji dla ludzi we wskazanym zakresie dla krajów członkowskich Europy środkowo-wschodniej. Środki finansowe winni być przeznaczone zarówno na polepszenie struktury gospodarstw jaki i finansowanie urzędowych kontroli przeprowadzanych w celu certyfikacji gospodarstw.
11. Mając na uwadze sprawę o wymiarze ponadnarodowym, dotyczącą w szczególności ochrony bezpieczeństwa zdrowia publicznego, w ocenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, w działania mające na celu powstrzymanie wejścia w życie w lipcu 2014 r. omawianych zmian w rozporządzeniach wspólnotowych, winny czynnie zaangażować się właściwe organy państwa jak również eurodeputowani.

Sekretarz
*Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej*

Danuta Pawicka-Stefanko

Prezes
*Krajowej Rady Lekarsko-
Weterynaryjnej*

Jacek Łukaszewicz

Otrzymują:

1. Premier RP
2. Marszałek Sejmu
3. Marszałek Senatu
4. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
5. Europarlamentarzyści - wg wykazu
6. Główny Lekarz Weterynarii
7. Zarząd FVE
8. Samorzady Lekarzy Weterynarii Krajów Zrzeszonych w FVE